

ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียน
มัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
Problems in Performance the Student Support System of the secondary
School Counselors in Sangkha District under Secondary Educational
Service Area Office 33

กฤษฎณา ไพที¹

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่าโดยมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .30-.81 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าทดสอบที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยเทคนิค Scheffe

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : ปัญหาการดำเนินงาน, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

The purpose of this research were to study and compare the problems of operation of the student support system of teachers in Sangkha District Secondary School under Secondary Education

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

Service Area Office 33. The sample were 234 people consisted of counselors in the Sangkha Secondary School under Secondary education Area Office 33, Inquiry form The estimation scale with the individual discriminatory power was between .30-.81 and the whole confidence value equal to .97. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test One-way analysis of variance.

The research results revealed that

1. The problems of the implementation of the student support system in Sangkha Secondary School under Secondary Educational Service Area Office 33 in the whole and in each level were at a medium level.

2. Comparison of problems of operation under the student support system in Sangkha Secondary School under Secondary Educational Service Area Office 33, classified by overall work experience and each area with statistical significance at the level of .05

3. Comparison of operation problems according to the student support system in Sangkha Secondary School under Secondary Educational Service Area Office 33, classified by the overall school size and each area with statistical significance at the level of .05 except for Getting to know students individually Prevention and problem solving for students and the forwarding of students were not statistically significant.

Keywords: Performance problems, Student support system

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเป็นการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเป็นระบบหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงสาธารณสุข โดยกรมสุขภาพจิตได้ร่วมกันวางรากฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 : 2) เป็นระบบที่เหมาะสมกับการพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนในยุคปัจจุบัน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ด้าน (กรมสุขภาพจิต, 2546 : 7) คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกคน รวมทั้งการสนับสนุนจากโรงเรียน โดยการดำเนินการให้ครูที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ และทักษะในการดำเนินงาน โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวของนักเรียน ซึ่งควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

จากรายงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 33 ปรากฏว่าหลายโรงเรียนมีปัญหาคล้ายคลึงกันดังนี้ ปัญหานักเรียนออกกลางคัน ปัญหาขาดเรียนนาน และปัญหายาเสพติด ซึ่งปัญหาเหล่านี้แต่ละโรงเรียนมีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนที่แตกต่างกันออกไปเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ทั้งนี้แต่ละโรงเรียนมีการร่วมมือกันแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการประชุมคณะผู้บริหาร ครู ผู้รับผิดชอบงานฝ่ายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยได้รับความร่วมมือจากคณะครู ผู้ปกครองและผู้บริหารของโรงเรียน ทั้งนี้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่แต่ละโรงเรียนดำเนินการยังมีปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ เช่น ภาระงานของครูที่ต้องรับผิดชอบจำนวนมากครูขาดประสิทธิภาพในการทำงานเนื่องจากมีครูที่บรรจุใหม่ซึ่งยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ อีกทั้งครูบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้ในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาศึกษาวิเคราะห์พัฒนาพร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไขในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 574 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 234 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดสถานศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แสดงสถานภาพของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ได้แก่ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 โดยครอบคลุมแนวการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อนักเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการและขั้นตอนดังนี้ 1. ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษามัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2. จัดแบบสอบถาม จำนวน 234 ฉบับ ไปยังครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 33 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าได้รับคืน 234 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยอันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนและให้ความสำคัญในการดำเนินงานจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมากและผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลและข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนแต่ละคนมีความถูกต้องอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ข้อมูลแต่ละด้านของนักเรียนรายบุคคลมีความครอบคลุม

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนมีความเป็นมาตรฐานเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนมีความชัดเจนและผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนมีความน่าเชื่อถือส่วนอันดับสุดท้ายคือ ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนในการแบ่งกลุ่มนักเรียนมีความถูกต้อง

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 2 อันดับแรก ได้แก่ การรายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนและผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการประชุมร่วมกับโรงเรียนเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 ได้แก่ การดำเนินงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนของโรงเรียนมีความต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ครูที่ปรึกษาให้ความสนใจต่อกิจกรรมก่อนเรียน (Home Room)

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียนความเหมาะสมของกิจกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะปัญหาของนักเรียนและทักษะในการให้คำปรึกษานักเรียนของครู ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ โรงเรียนพัฒนาครูที่ปรึกษาให้มีความรู้และทักษะตลอดเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ข้อจำกัดเวลาเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนของครูที่ปรึกษา และความพยายามของครูที่ปรึกษาในการแก้ไขนักเรียนก่อนการส่งต่อ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักเรียนมีความพร้อมกับความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาและบุคคลอื่น

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านมีปัญหาการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด โดยครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี และเมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา

โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด โดยครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน มีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 พบว่า

1. ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียนตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการดำเนินงานที่เป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งมีเครื่องมือและวิธีการที่ชัดเจน แต่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการการใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล รวมถึงหลักเกณฑ์หรือตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ในการคัดกรองนักเรียนขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูล ครูที่ปรึกษามีภาระงานด้านการสอนมากมีงานพิเศษมากเกินเวลาที่เอาใจใส่นักเรียน อีกทั้งยังขาดการประสานความร่วมมือกันระหว่างครูที่ปรึกษากับหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ขาดการเอาใจใส่ในส่วนของผู้บริหารหรือจากหน่วยงานที่เหนือกว่าระดับโรงเรียน ทำให้ไม่ทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่แท้จริง ครูที่ปรึกษายังไม่จัดทำข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับนักเรียนทำให้ไม่สามารถมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองข้อมูลนักเรียนให้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมนักเรียนได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑาภรณ์ นาคประวัติ (2553 : 57) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวเครือ โพธิ์ชัย (2548 : 55) ที่ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่ครูที่ปรึกษายังไม่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดต่างๆทั้งเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการจัดกลุ่มนักเรียนอาจยังไม่ได้มาตรฐานที่แท้จริง ซึ่งผู้วิจัยได้การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 พบว่า มีประเด็นสำคัญในรายด้านที่ผู้วิจัยนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนและให้ความสำคัญในการดำเนินงานจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนแต่ละคนมีความถูกต้อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 อาจไม่ได้รับความสะดวกในการเยี่ยมบ้าน ทำให้ไม่ได้ข้อมูลนักเรียนที่ชัดเจนตามสภาพความเป็นจริง อาจเนื่องมาจากครูที่ปรึกษามีภาระงานมาก ไม่มีเวลาเดินทางไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ผู้บริหารให้ความสำคัญ สนับสนุนงบประมาณด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย ทำให้ครูที่ปรึกษาขาดแคลนงบประมาณในการออกเดินทางเพื่อเยี่ยมบ้านนักเรียน ขาดแคลน

งบประมาณในการจัดอบรมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย เหลืองอ่อน (2548 : 72) ที่ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ความเป็นจริงของข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนแต่ละบุคคล และความเป็นจริงของข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เนื่องจากครูที่ปรึกษายังไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากตัวนักเรียนเอง การกรอกข้อมูลในแบบประเมินพฤติกรรมนั้นไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นข้อมูลจริงจากนักเรียนเองหรือไม่ นักเรียนอาจมีการปิดบังข้อมูลจริงเกี่ยวกับตนเองไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ใครรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของตน โดยเฉพาะนักเรียนที่เริ่มเป็นวัยรุ่น มักให้ความไว้วางใจกับเพื่อนมากกว่าครูที่ปรึกษา และครูที่ปรึกษาเองมีภาระงานมากเกินไปที่จะตรวจความถูกต้องของข้อมูลได้อีกทั้งประสบการณ์การทำงานของครูที่ปรึกษายังน้อยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา เรื่องไพศาล (2547 : 51) พบว่าครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ไม่ได้รับความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้าน ซึ่งทำให้ไม่ได้ข้อมูลนักเรียนที่ชัดเจนตามสภาพความเป็นจริง อันเนื่องมาจากครูที่ปรึกษาที่มีภาระงานที่มาก ไม่มีเวลาขาดการสนับสนุนในด้านงบประมาณ

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก เกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนมีความเป็นมาตรฐาน เกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนมีความชัดเจน และผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนมีความน่าเชื่อถือ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการแนะแนวโดยตรง และยังขาดความรู้ประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการคัดกรองนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจคัดสรรพฤติกรรมนักเรียน การได้ข้อมูลที่ต้องการและเป็นจริงของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการคัดกรองนักเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของโรงเรียนจึงไม่เห็นความสำคัญของการออกเยี่ยมบ้าน ไม่ให้ข้อมูลที่เป็นจริงกับครูที่ปรึกษา เมื่อครูไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงและขาดความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์การพิจารณาที่ชัดเจนก็จะทำให้เกิดปัญหาในการคัดกรองนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย เหลืองอ่อน (2548 : 73) ที่ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่าครูที่ปรึกษาขาดความเชื่อมั่นในแบบพฤติกรรมของนักเรียน (SDQ) จึงทำให้ส่งผลมาถึงด้านการคัดกรองนักเรียนว่าข้อมูลที่คัดกรองนักเรียนไม่มีความน่าเชื่อถือ เพราะด้วยสภาพการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่มีเวลาในการเดินทางไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ไม่มีโอกาสได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การรายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการประชุมร่วมกับโรงเรียนเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนการดำเนินงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนของโรงเรียนมีความต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการส่งเสริมพัฒนานักเรียน เป็นการจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพตามความคาดหวังของโรงเรียนและชุมชน (กรมสุขภาพจิต, 2546) แต่การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนนั้นมีข้อจำกัดคือโรงเรียนไม่ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง ขาดการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการจัดกิจกรรมและการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา เรื่องไพศาล (2547 : 52) ที่ได้ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีพบว่าปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวเครือ โพธิ์ชัย (2548 : 54) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริม โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ บุญสมพงษ์ (2550 : 72) ที่ศึกษาปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรชด ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบการติดตามที่ครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการดำเนินงาน

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก สัมพันธภาพระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียน ความเหมาะสมของกิจกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะปัญหาของนักเรียน และทักษะในการให้คำปรึกษานักเรียนของครู ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีบุคลากรโยกย้ายบ่อย ครูที่บรรจุใหม่ยังขาดประสบการณ์และเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาภรณ์ นาคประวัตติ (2553 : 61) พบว่า ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ครูจะต้องมีความเข้าใจนักเรียน ต้องมีทักษะในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและควรตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน หรือส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นในการสร้างกิจกรรมที่สามารถแก้ปัญหานักเรียนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวเครือ โพธิ์ชัย (2548 : 52) ที่กล่าวว่าครูที่ปรึกษามีภาระงานมาก มีเวลาเอาใจใส่นักเรียนน้อยลง ทำให้มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียน และนักเรียนไม่มีความเชื่อศรัทธาครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรี โพธิ์สำนึก (2550 : 53) ที่ได้ศึกษาปัญหาและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 กล่าวว่าภาระงานสอนของครูมีมากจึงทำให้สัมพันธภาพของครูกับนักเรียนน้อยลง

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ข้อจำกัดเวลาเพื่อแก้ปัญหานักเรียนของครูที่ปรึกษา และความพยายามของครูที่ปรึกษาในการแก้ไ้นักเรียนก่อนการส่งต่อตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูที่ปรึกษามีเวลาให้นักเรียนน้อยบางครั้งจึงไม่มีการติดตามแก้ไขหรือดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้การแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องครูที่ปรึกษาบางคนขาดทักษะวิธีการในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการแก้ไขพฤติกรรม ทำให้นักเรียนไม่ไว้วางใจที่จะเข้ามาปรึกษาหารือ และไม่ยอมรับการช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหามักเกิดขึ้นจึงไม่ต่อเนื่อง และนักเรียนไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างจริงจัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย เหลืองอ่อน (2548 : 74) ที่ได้ศึกษา ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 กล่าวว่าครูที่ปรึกษาอาจคิดว่าเมื่อส่งต่อนักเรียนให้กับครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง จึงทำให้การติดตามผลการส่งต่อนักเรียนของครูที่ปรึกษาไม่มีการดำเนินการอย่างจริงจัง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ พรหมมีเนตร และฉันทนา จันทร์บรรจง (2546 : 54) ที่กล่าวว่าครูมีปัญหาคือข้อจำกัดเวลาเพื่อการแก้ปัญหานักเรียน เนื่องจากครูที่ปรึกษามีภาระงานการสอนและงานพิเศษมาก

2. ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

2.1 ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี ระบุว่ามีปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของสมคิด บุญมา (2552 : 81) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนท่าเกษม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยไม่เกิน 10 ปี มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์สูง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกานา บุญเคน (2554 : 63) พบว่าสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 5 ปี และประสบการณ์สอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และสอดคล้องกับวิจัยของมณฑา จำปาเหลือง (2546 : 71) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดตราด พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี มีปัญหามากกว่าครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ซึ่งการที่ครูมีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ส่งผลให้การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดประสิทธิภาพ เช่น คุณครูที่บรรจุใหม่ที่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน อีกทั้งคุณครูบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเพื่อไปใช้บริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานแล้ว ครูผู้ที่มีประสบการณ์มากจะสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าส่วนขนาดของสถานศึกษา ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าครูที่ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดใหญ่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน

2.2 ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสังขะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ เนื่องจากโรงเรียนขนาดกลางยังขาดปัจจัยหลายด้านในการบริหารและการดำเนินงานบุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยขาดทักษะในการทำงาน จำนวนนักเรียนมีค่อนข้างมากแต่จำนวนครูน้อยไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กถึงแม้มีจำนวนครูน้อยแต่ครูแต่ละคนรับผิดชอบในการดูแลนักเรียนสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง และบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประดิษฐ์ สวัสดิ์ (2543 : 54-56) พบว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขาวลิต จินดารัตน์ (2551 : 66) พบว่า ขนาดโรงเรียนต่างกัน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีความพร้อมของบุคลากรที่จะคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียน ครูมีภาระในการสอนและการดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนที่แยกงานงานออกมาทำ มีครูแนะแนวโดยตรงมีหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือนักเรียน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กครูต้องมีหน้าที่การสอนจำนวนมาก ทำงานหลายอย่างในคนเดียวกัน ทำให้ครูไม่มีเวลาในการให้ความสำคัญกับการให้ความช่วยเหลือนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิรัตน์ หัตถกิจ (2552 : 72) พบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ซึ่งข้อมูลทะเบียนโรงเรียนในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2551 พบว่าครู 1 คนต้องรับผิดชอบนักเรียน 28 ถึง 31 คน ส่งผลให้ครูไม่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง และงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน ชุมชนโดยรอบประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาไม่สูงมากนัก โรงเรียนต้องให้ความสำคัญต่อการทำความเข้าใจกับผู้ปกครองในเรื่องการดำเนินงาน หากการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองขาดประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ ตามมา ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กครูสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงปัญหาด้านต่างๆในการดำเนินงานจึงพบน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาเพื่อให้การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประโยชน์กับนักเรียนและได้มาตรฐานอย่างแท้จริง ผู้ศึกษาได้สรุปข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุนและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างถูกต้อง ครูที่ปรึกษาควรออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน เพื่อให้รู้จักนักเรียนมากขึ้น และผู้ปกครองให้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรมีเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทเข้าใจง่าย มีความเป็นมาตรฐานในการแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อให้ผลการวิเคราะห์นักเรียนมีความน่าเชื่อถือและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนควรมีการประสานงาน ระหว่างผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนร่วมกัน และควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอย่างเต็มศักยภาพและให้ขวัญกำลังใจอย่างต่อเนื่อง
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือกัน ทั้งผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างจริงจังและมีความต่อเนื่อง
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีเวลาให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ พยายามแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเต็มความรู้ความสามารถก่อนที่จะส่งต่อนักเรียนและข้อมูลของนักเรียนที่ต้องการส่งต่อต้องมีถูกต้องและความชัดเจน และต้องมีการติดตามประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุมทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
2. ควรมีการศึกษาปัญหาในเรื่องของการเยี่ยมบ้านนักเรียน ของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา บุญเค. (2554). สภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กรมสุขภาพจิต. (2546). คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6). กรุงเทพฯ :

สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

จักรี โพธิ์สำนัก. (2550). ปัญหาและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จุฑาภรณ์ นาคประวัตติ. (2553). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บัวเครือ โพธิ์ชัย. (2548). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มานพ บุญสมพงษ์. (2550). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรstadt. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มณฑา จำปาเหลือง. (2546). การศึกษาปัญหาดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดตราด. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยุทธนา เรื่องไพศาล. (2547). ปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมคิด บุญมา. (2555). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนท่าเกษมพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1.งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมชาย เหลืองอ่อน. (2548). ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. (ร.ส.พ).